

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

La Quaresma, canvi de temps

Diuen que uns dels programes que tenen més audiència a les televisions i també a les xarxes socials són els que fan referència al temps, a la meteorologia. Això significa que són molts els que viuen pendents del temps que farà, de les tempestes, les danes, el fred i la calor. I certament la meteorologia és una ciència física apassionant que estudia una part de la natura i, per tant, de la creació.

Amb tot, jo voldria parlar ara d'un altre tipus de temps, d'aquell que suposa el nostre pas per la vida i que els homes hem organitzat en anys, mesos, setmanes, dies, hores, minuts i segons. I encara dins d'aquesta distribució voldria parlar d'un temps que ens convida a mirar més enllà dels núvols i les estrelles, que ens fa mirar a Déu. Perquè hi ha un temps que fa referència al nostre pelegrinar com a cristians i ens orienta cap a la veritable vida, la del senyor ressuscitat. I ara com cada any, una vegada més, se'ns presenta el temps litúrgic de la Quaresma per preparar-nos per a la Pasqua.

De vegades es diu que aquest és un temps trist i fosc per allò de la penitència. Però la Quaresma no ho és de trista, ben al contrari ha de ser un temps viscut amb alegria, és el temps en el qual els primers cristians, durant segles i encara ara, els catecúmens es preparaven per a rebre el baptisme, i per nosaltres ha de ser el temps en què recordem també el nostre baptisme i ens preparem per a renovar-lo a la Pasqua. A la vegada, a la Quaresma recordem que som pelegrins cap a un terme feliç, la resurrecció de Crist, i en ell la nostra també.

És veritat que és un temps en el qual se'ns convida a intensificar la pregària, a desprendre'ns de moltes coses que se'ns van acumulant i a compartir amb els ger-

El Pelegrí, d'Agapito López San Román

mans els dons que hem rebut de Déu a través de l'almoina. Hem d'estar agraïts perquè ens ajuda a recordar que amb molta facilitat ens oblidem de la importància i la necessitat que tenim de l'oració, de la nostra comunicació amb el Senyor, i ens ajuda a viure el desprendiment de tantes coses supèrflues a les quals, més o menys conscientment, es va enganxant el nostre cor, i a viure el manament de l'amor als germans, especialment els que més ho necessiten.

Vivim atents, sí, al mateix temps que farà, però no gaire als signes dels temps que el Senyor ens dona, perquè ell ens va donant senyals per al camí que fem durant la vida en aquest món. Potser hem de re-

cordar aquelles paraules de Jesús: «Deia també a la gent: Quan veieu pujar un núvol cap a ponent dieu tot seguit: "Ve pluja", i la pluja arriba. I quan bufa el vent de migjorn dieu: "Farà calor", i en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu entendre l'aspecte de la terra i del cel, i no sabeu entendre en quin temps esteu vivint?» (Lc 12,54-56).

La Quaresma és el temps que ara vivim, és el senyal que Déu ens dona en el nostre camí, el senyal d'un pelegrinatge com el del poble d'Israel cap a la terra promesa. Emprenguem-lo amb il·lusió en aquest Ant Sant Jubilar, amb el desig i l'esperança de tot allò que Déu ens vol donar per al nostre bé i el dels nostres germans.

ENTREVISTA

Aportar il·lusió i esperança

JAUME ESTEVE

El primer contacte de Jaume Esteve amb el Santuari de la Mare de Déu de Lourdes va ser acompanyant els seus pares, l'any 1960. Des d'aquell moment ha anat seguint i creixent amb les etapes que l'Hospitalitat anava marcant. Avui és un hospitalari actiu, que des del passat 30 de novembre és, a més, el president de l'entitat a l'arxidiòcesi de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. «L'objectiu de l'Hospitalitat es manté des de 1910: acompanyar a Lourdes tots aquells que, per motius de salut o econòmics, no poden fer sols aquest llarg viatge», assegura.

Què implica pertànyer a l'Hospitalitat?

El terme Hospitalitat es va crear a Lourdes a finals del s. XIX per aglutinar i organitzar tot el voluntariat necessari per atendre els malalts i necessitats que, afligits, cercaven l'ajuda als peus de la Mare de Déu. Aquesta manera de fer del voluntariat a Lourdes es va escampar per tot el món, fent seu el missatge de la Mare de Déu i l'exemple de Bernadette. D'aquesta manera, els hospitalaris porten la il·lusió i l'esperança a les persones malaltes o amb alguna discapacitat durant els pelegrinatges, i en les jornades de durant l'any.

Quin ambient es crea durant el pelegrinatge?

Durant el viatge l'ambient és de solidaritat, d'il·lusió, d'intercanvi d'experiències i, en arribar al Santuari, la visió de la Mare de Déu a la gruta, la fe, el silenci, la pau que s'hi respira fan que els sentiments es refermin i agafin força per fer front a les dificultats.

Com viureu aquest any?

En aquest any jubilar, el nostre programa, seguint la tradició, inclou els dos pelegrinatges a Lourdes, un pelegrinatge a Montserrat i, en el dia a dia, reforçar el compromís amb els malalts i les persones amb discapacitat portant l'esperança i l'alegria del missatge de Lourdes a tothom.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

Cada setmana entorn la taula

Sense ànim de generalitzar, constatem, sovint, que a les nostres celebracions dominicals de l'Eucaristia hi ha pocs joves i pocs infants. En d'altres poques persones. Fins i tot es constata un progressiu augment del nombre de practicants, de totes les edats, que hi participen intermitentment: alguns diumenges sí i d'altres hi ha activitats que passen al davant; en ocasions la deixadesa o el ja hi anirem una altra setmana són motiu suficient.

No hauríem de perdre de vista que la comunitat cristiana es construeix i nodreix al voltant de la taula de l'Eucaristia. Hem d'esperar amb joia i amb ganes el moment d'aquesta trobada. Ens apleguem en el nom de Jesús per trobar-nos amb Jesús, per dir als germans que ens sentim comunitat, units en una mateixa fe, responen a una mateixa convocatòria, a una mateixa crida, per dir-li a Déu que l'estimem, que volem compartir el misteri de l'Amor, el sacrifici de Jesús, la seva mort i resurrecció. Alimentar la fe, viure-la i celebrar-la. Es tracta d'un moment privilegiat per donar vida a la dimensió comunitària de la fe. La trobada setmanal ha de ser el lloc habitual

de reunió d'infants, joves i grans. De trobada de les persones de totes i cadascuna de les activitats de la nostra parròquia, de la nostra comunitat. És el moment de participar en les respostes i en els cants, de fer de lector, d'aportar els coneixements personals de música, d'oferir-se per passar la recaptat o portar les ofrenes... És el moment de lloança, de petició i acció de gràcies, d'escollar la paraula de Déu, de reflexionar-la i de guardar-la en el cor, per abocar-la a la vida, en l'acció. És, per sobre de tot, el moment culminant de trobada amb Jesús. Jo, nosaltres, amb l'Amic que es dona en el pa i el vi, cos i sang. Que dona la seva vida per donar-nos vida i perquè donem vida, tal com ens diu en l'Evangeli: «Qui menja la meua carn i beu la meua sang, està en mi, i jo en ell» (Jn 6,56).

Voleu dir que no hauríem de revisar la nostra manera de ser-hi i la nostra fidelitat en la participació a la trobada setmanal amb el Senyor i amb els germans? Cada dissabte al vespre i cada diumenge som convidats a la trobada comunitària. El Senyor i els germans confien en la meua, en la nostra, participació fidel.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El mal tiene los días contados

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la homilía del domingo de la Palabra de Dios, coincidente con el Jubileo del Mundo de la Comunicación, oímos y, en medio de las comunicaciones dolorosas de nuestros días, las palabras del Sumo Pontífice nos llenaron de Esperanza: «el mal tiene los días contados, porque el futuro es de Dios».

Al iniciar el tiempo cuaresmal, encontramos al Señor perseguido por el diablo. El demonio fracasa una y otra vez en su repetido intento de impedir al Hijo de Dios cumplir su misión. «Con la fuerza del Espíritu, Jesús nos redime de toda culpa y libera nuestro corazón, lo libera de toda cadena interior, llevando el perdón del Padre al mundo.»

Somos conscientes de nuestros sufrimientos, fragilidades y faltas. Sa-

bemos que, con la ayuda de Dios, podemos salir victoriosos de las luchas y combates. Jesús, el Salvador, ha vencido por nosotros. Jesús lo afrontó con la fuerza de la Palabra de Dios. «La Palabra de Dios está viva; camina con nosotros a través de los siglos y actúa en la historia por el poder del Espíritu Santo. Jesús es la Palabra viviente.»

Que María, Madre de la misericordia, nos ayude a estar atentos a la Palabra de Dios, a ser testigos del seguimiento incondicional al Señor; a llevar fe y esperanza, paz y reconciliación. «El Señor es cercano, misericordioso y compasivo. Cercanía, misericordia y compasión son el estilo de Dios» (Homilía 26.01.2025).

Lectures de la missa diària i santoral

10. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Millaret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavellay (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ Dijous [Est 14,13-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ † Diumenge vinent, II diumenge de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé: Fl 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

DIUMENGE I DE QUARESMA

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs:

“El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat”. Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l».

Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

¿Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor». Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim al llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat». Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa». Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"».

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

Lectura del llibre del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestros gritos, miró nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado". Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo. En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

COMENTARI

Som lliures, més o menys podem escollir; però som temptats

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hem iniciat el temps de la Quaresma; un nou període de l'any litúrgic cristià que ens ha d'ajudar a viure més intensament la nostra fe. Cal que intensifiquem la nostra vida de cristians, pregant més i millor, revisant la nostra manera de viure, demanant ajuda i perdó de totes aquelles qüestions que anem descobrint que no realitzem prou bé, i procurar seguir l'Evangeli de Jesucrist amb més fidelitat.

Se'ns ha fet el regal de la fe i volem unir-nos més intensament al Senyor; desitgem viure plens del seu amor, i estimar els germans com Ell ho va fer. Però no en sabem, i quedem atrapats per les nostres deficients maneres d'actuar. Sovint fem el mal que no voldríem, i no som capaços de realitzar el bé que desitjàrem que sortís de nosaltres.

Tenim unes qualitats i possibilitats que hem de procurar utilitzar bé; però al mateix temps, se'ns demana la responsabilitat d'escollir el que és més bo, més encertat, més noble. No tot el que som capaços de fer és bo, ni tot és dolent; sovint se'ns presenta barrejat. No ens resulti fàcil escollir i la temptació es presenta.

Com més grans són les nostres capacitats i possibilitats, més grans poden ser les temptacions i justificacions que podem trobar per actuar de mala manera. És bo saber què està passant en el nostre interior; ho podrem millorar amb el nostre esforç, i demanant ajuda a Déu i a les persones que ens estimen.

Jesucrist ens coneix i ens estima, i Ell mateix va ser temptat, perquè s'apartés de la seva missió. Nosaltres, al nostre nivell, també som temptats, i amb certa facilitat podem trobar justificacions per a no obrar amb bondat i justícia, cercant excusa en les dificultats de cada cosa.

L'Evangeli d'aquest diumenge de Quaresma ens presenta les temptacions que va tenir Jesús, i que ens fan pensar en les quals podem tenir nosaltres: aprofitar-se de les pròpies facultats per solucionar («màgicament», astutament les pròpies necessitats, («si ets el fill de Déu, i tens gana, digues a aquestes pedres que es tornin pans»); vendre's la consciència, per aconseguir poder i prestigi («t'ho donaré si m'adores»); cercar l'espectacularitat per mostrar la seva condició divina («tira't daltabaix, i els àngels et duran a les palmes de les mans»). Ens cal pregar: «no permeteu, Senyor, que caiguem a la temptació».

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dijous 13 de març, a les 11.30 h. Jornada plenària del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) a Sant Pau del Camp (Barcelona).

Divendres 14 de març, a les 18 h. Trobada d'adolescents al Seminari diocesà, amb motiu del Dia del Seminari. / **A les 21 h.** trobada amb els joves de la parròquia de Sant Fèlix de Sabadell.

Dissabte 15 de març. Jornada de Portes Obertes del Seminari. / **A les 18 h.** Vetlla de pregària per les vocacions (consultar programa propi).

Diumenge 16 de març. Recés del laïcat predicat pel Sr. Bisbe al col·legi Purresa de Maria de Sant Cugat del Vallès. / **A les 10.30 h.** Missa a La 2 de TVE amb motiu del Dia del Seminari.

Notícies

Visita dels seminaristes de Catalunya a la diòcesi de Terrassa. Els dies 27 i 28 de febrer, els seminaristes del curs introductori visitaren la diòcesi

de Terrassa, on foren rebuts pel bisbe Salvador i recorregueren diversos espais religiosos i diferents comunitats. Mons. David Abadías i Mn. Joan Hernández acompanyaren el grup durant la visita.

Admissió a ordes dels candidats al diaconat permanent. El divendres 28

de febrer, el bisbe Salvador va admetre a ordes a Robert Tévar i Lluís Laliga com a candidats al diaconat permanent a la Catedral de Terrassa. Els acompanyaven les seves famílies, els rectors, preveres amics, altres candidats i diaques.

El bisbe Salvador es reuneix amb les Verges Consagrades. El dissabte 1 de març, el bisbe Salvador va tenir una trobada amb les Verges Consagrades de la diòcesi a l'edifici del Bisbat de Terrassa. L'encontre va començar amb la celebració de la Missa, seguit d'una xerrada de la Hna. Glenda sobre la missió de les Verges Consagrades i una reflexió d'Alicia González sobre l'inseriment de l'ordo virginum en la vida diocesana. El bisbe va cloure la trobada amb una reflexió, pregària i informacions diocesanes.

Recés de Quaresma per a sacerdots i diaques. El dilluns 3 de març, el clergat diocesà va participar en un recés al Centre Borja de Sant Cugat, predicat per Mn. Lluís Sunyer, que va convidar a redescobrir les arrels del ministeri i a caminar sinodalment com a fills de Déu.

Confirmacions

Parròquia de Santa Perpètua de Santa Perpètua de Mogoda (01/02/2025)

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

La Cuaresma, cambio de tiempo

Dicen que algunos de los programas que tienen más audiencia en las televisiones y también en las redes sociales son los que hacen referencia al tiempo, a la meteorología. Esto significa que son muchos los que viven pendientes del tiempo que hará, de las tormentas, las danas, el frío y el calor. Y ciertamente la meteorología es una ciencia física apasionante que estudia una parte de la naturaleza y, por tanto, de la creación.

Con todo, yo quisiera hablar ahora de otro tipo de tiempo, de aquel que supone nuestro paso por la vida y que los hombres hemos organizado en años, meses, semanas, días, horas, minutos y segundos. Y todavía dentro de esta distribución quisiera hablar de un tiempo que nos invita a mirar más allá de las nubes y las estrellas, que nos hace mirar a Dios. Porque hay un tiempo que hace referencia a nuestro peregrinar como cristianos y nos orienta hacia la verdadera vida, la del Señor resucitado. Y ahora como cada año, una vez más, se nos presenta el tiempo litúrgico de la Cuaresma para prepararnos para vivir la Pascua.

A veces se dice que este es un tiempo triste y oscuro, por aquello de la penitencia. Pero la Cuaresma no lo es de triste, al contrario, debe ser un tiempo vivido con alegría porque es el tiempo en el que los primeros cristianos durante siglos y aun ahora, los catecúmenos se preparaban para recibir el bautismo, y para nosotros debe ser el tiempo en el que recordemos también nuestro bautismo y nos preparamos para renovarlo. A su vez, en la Cuaresma recordamos que somos peregrinos hacia un término feliz, la resurrección de Cristo, y en él la nuestra también.

Es verdad que es un tiempo en el que se nos invita a intensificar la oración, a desprendernos de muchas cosas que se nos van acumulando y a compartir con los hermanos los dones que hemos recibido de Dios a través de la limosna. Pero precisamente por esto debemos estar agradecidos porque nos ayuda a recordar que con mucha facilidad nos olvidamos de la importancia y la necesidad que tenemos de la oración, de nuestra comunicación con el Señor, y nos ayuda a vivir el desprendimiento de tantas cosas

superfluas a las que, más o menos conscientemente, se va apegando nuestro corazón, y a vivir el mandamiento del amor a los hermanos.

Vivimos atentos, sí, al tiempo que va a hacer, pero no mucho a los signos de los tiempos que el Señor nos da, porque él nos va dando señales para el camino que hacemos durante la vida en este mundo. Puede que tengamos que recordar aquellas palabras de Jesús: «Decía también a la gente: Cuando veis subir una nube hacia poniente decís a continuación: "Viene lluvia", y la lluvia llega. Y cuando sopla el viento de mediodía decís: "Hará calor", y lo hace. ¡Hipócritas! ¿Vosotros sabéis entender el aspecto de la tierra y del cielo, y no sabéis entender en que tiempo estáis viviendo?» (Lc 12,54-56).

La Cuaresma es el tiempo que ahora estamos viviendo, es la señal que Dios nos da en nuestro camino, la señal de una peregrinación como la del pueblo de Israel hacia la tierra prometida. Emprendámoslo con ilusión en este Año Santo Jubilar, con el deseo y la esperanza de todo lo que Dios nos quiere dar para nuestro bien y el de nuestros hermanos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

